YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

22 päivänä joulukuuta 2008 *

Asiassa C-443/07 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 21.9.2007,

Isabel Clara Centeno Mediavilla, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Sevilla (Espanja),

Delphine Fumey, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia),

Eva Gerhards, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel,

Iona M. S. Hamilton, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Raymond Hill, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel,

Jean Huby, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel,

Patrick Klein, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel,

Domenico Lombardi, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel,

Thomas Millar, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

Miltiadis Moraitis, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Wezembeek-Oppem (Belgia),

Ansa Norman Palmer, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel,

Nicola Robinson, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel,

François-Xavier Rouxel, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel,

Marta Silva Mendes, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Kraainem (Belgia),

Peter van den Hul, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Tervuren (Belgia),

Fritz Von Nordheim Nielsen, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Charlottenlund (Tanska),

Michaël Zouridakis, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Sint Stevens Woluwe (Belgia),

edustajinaan asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi,

valittajina,

ja joissa valittajien vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J. Currall ja H. Krämer,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Arpio Santacruz ja M. Bauer,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris ja C. Toader (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: E. Sharpston,
kirjaaja: yksikönpäällikkö M.-A. Gaudissart,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 19.6.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 4.9.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Centeno Mediavilla, Fumey, Gerhards, Hamilton, Hill, Huby, Klein, Lombardi, Millar, Moraitis, Palmer, Robinson, Rouxel, Silva Mendes, van den Hul, Von Nordheim Nielsen ja Zouridakis vaativat valituksessaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-85/05, Centeno Mediavilla ym. vastaan komissio, 11.7.2007 antaman tuomion (Kok. 2007, s. II-2523, jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla tämä hylkäsi heidän kanteensa päätöksistä, jotka koskevat kunkin heistä palvelukseen ottamista (jäljempänä riidanalaiset päätökset), siltä osin kuin niissä vahvistetaan heidän luokittelunsa palkkaluokkaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin ne ovat muutettuna 22.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 723/2004 (EYVL L 124, s. 1, jäljempänä henkilöstösäännöt), siirtymäsäännösten mukaisesti.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Asetus N:o 723/2004 tuli voimaan 1.5.2004.

3 Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin niitä sovellettiin 30.4.2004 saakka (jäljempänä vanhat henkilöstösäännöt), mukaisten virkamiesten palkkaluokkien ja henkilöstösääntöjen mukaisten virkamiesten palkkaluokkien vastaavuuskriteerit, jotka esitetään seuraavassa taulukossa:

Entinen palkkaluokka	Uusi (väliaikainen) palkkaluokka	Entinen palkkaluokka	Uusi (väliaikainen) palkkaluokka	Entinen palkkaluokka	Uusi (väliaikainen) palkkaluokka	Entinen palkkaluokka	Uusi (väliaikainen) palkkaluokka
A 1	A *16						
A 2	A *15						
A 3/LA 3	A *14						
A 4/LA 4	A *12						
A 5/LA 5	A *11						
A 6/LA 6	A *10	B 1	B *10				
A 7/LA 7	A *8	B 2	B *8				
A 8/LA 8	A *7	B 3	B *7	C 1	C *6		
		B 4	B *6	C 2	C *5		
		B 5	B *5	C 3	C *4	D 1	D *4
				C 4	C *3	D 2	D *3
				C 5	C *2	D 3	D *2
						D 4	D *1

4 Henkilöstösääntöjen 5 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Samaan tehtäväryhmään kuuluviin virkamiehiin sovelletaan samoja palvelukseen ottamisen ja urakehityksen edellytyksiä.”

5 Henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Nimittävä viranomainen määrää nimittämällä tai toisiin tehtäviin siirtämällä kunkin virkamiehen hänen palkkaluokkaansa vastaavaan virkaan kyseisen virkamiehen tehtäväryhmässä ainoastaan yksikön edun huomioon ottaen ja kansallisuudesta riippumatta.”

6 Henkilöstösääntöjen 10 artiklassa, jonka sisältö on sama kuin vanhojen henkilöstösääntöjen 10 artiklan sisältö, säädetään henkilöstösääntökomitean osalta, joka koostuu toimielinten edustajista ja kyseisten toimielinten henkilöstökomiteoiden edustajista, että ”komissio kuulee komiteaa henkilöstösääntöjen muutosehdotuksista”.

7 Henkilöstösääntöjen 31 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Valitut hakijat nimitetään sen kilpailun, jonka he ovat läpäisseet, kilpailuilmoituksessa mainitun tehtäväryhmän palkkaluokkaan.”

8 Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII, jonka otsikkona on ”Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat siirtymätoimenpiteet”, olevassa 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Korvataan 1 päivästä toukokuuta 2004 30 päivään huhtikuuta 2006 väliseksi ajaksi henkilöstösääntöjen 5 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

’1. Henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluvat virat luokitellaan niihin sisältyvien tehtävien luonteen ja vaativuuden mukaan neljään ura-alueeseen, joihin viitataan kirjaimilla A*, B*, C* tai D* hierarkkisesti alenevassa järjestyksessä.

2. Ura-alueeseen A* kuuluu kaksitoista palkkaluokkaa, ura-alueeseen B* yhdeksän palkkaluokkaa, ura-alueeseen C* seitsemän palkkaluokkaa ja ura-alueeseen D* viisi palkkaluokkaa.’

2. Palvelukseenottopäivää koskevalla viittauksella tarkoitetaan palvelukseentulopäivää.”

9 Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevassa 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Viittaukset henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tehtäväryhmien AST ja AD palkkaluokkiin 1 päivän toukokuuta 2004 ja 30 päivän huhtikuuta 2006 välisenä aikana ovat seuraavat:

– AST 1–AST 4: C*1–C*2 ja B*3–B*4

– AD 5–AD 8: A*5–A*8

– AD 9, AD 10, AD 11, AD 12: A*9, A*10, A*11, A*12.

2. Henkilöstösääntöjen 5 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta virkamiehiin, jotka on otettu palvelukseen ennen 1 päivää toukokuuta 2004 julkaistuista, kilpailujen perusteella laadituista soveltuvien hakijoiden luetteloista.

3. Ennen 1 päivää toukokuuta 2006 soveltuvien hakijoiden luetteloon otetut sekä 1 päivän toukokuuta 2004 ja 1 päivän toukokuuta 2006 välisenä aikana palvelukseen otetut virkamiehet luokitellaan:

– kilpailuilmoituksessa julkaistuun palkkaluokkaan, kun luettelo on laadittu ura-aluetta A*, B* tai C* varten

– seuraavan taulukon mukaisesti, kun luettelo on laadittu ura-aluetta A, LA, B tai C varten:

Kilpailun ura-alue	Palkkaluokka palvelukseen otettaessa
A 8/LA 8	A *5
A 7/LA 7 ja A 6/LA 6	A *6
A 5/LA 5 ja A 4/LA 4	A *9
A 3/LA 3	A *12
A 2	A *14
A 1	A *15
B 5 ja B 4	B *3
B 3 ja B 2	B *4
C 5 ja C 4	C *1
C 3 ja C 2	C *2”

Asian tausta

10 Komissio julkaisi Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 11.4.2001 ja 18.6.2002 välisenä aikana useita ilmoituksia avoimista kilpailuista, joiden perusteella oli tarkoitus laatia varallaololuetteloita palkkaluokan A7/A6 hallintovirkamiesten (KOM/A/6/01, KOM/A/9/01, KOM/A/10/01, KOM/A/1/02, KOM/A/3/02 ja CC/A/12/02), palkkaluokan A8 apulaishallintovirkamiesten (KOM/A/2/02) ja palkkaluokan B5/B4 apulaishallintoavustajien (KOM B/1/02) myöhempää palvelukseen ottamista varten.

11 Kilpailuilmoitusten kohdassa ”Palvelukseen ottaminen” tarkennettiin, että soveltuvien hakijoiden luetteloon kirjattuja hakijoita otetaan palvelukseen yksiköiden henkilöstötarpeiden mukaan.

12 Kilpailuilmoitusten KOM/A/l/02 ja KOM/A/2/02 D kohdassa, jonka otsikkona oli ”Yleistä tietoa”, oli seuraava maininta:

”Komissio on virallisesti toimittanut neuvostolle ehdotuksen henkilöstösääntöjen muuttamiseksi. Ehdotus sisältää muun muassa uuden urajärjestelmän. Tässä kilpailussa hyväksytyille hakijoille voitaisiin näin ollen tarjota virka uusien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti, jos neuvosto on ne hyväksynyt.”

13 Kilpailun KOM/A/3/02 ilmoitukseen sisältyi lähes samanlainen maininta, jossa viitattiin ”uusien henkilöstösääntöjen säännöksiin”.

14 Kilpailujen KOM/A/6/01, KOM/A/9/01 ja KOM/A/10/01 (jäljempänä vuoden 2001 kilpailut) perusteella laaditut soveltuvien hakijoiden luettelot julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 19.11.2002 (kilpailu KOM/A/6/01) sekä Euroopan unionin virallisessa lehdessä 8.3.2003 (kilpailu KOM/A/10/01) ja 2.7.2003 (kilpailu KOM/A/9/01).

15 Kirjeissä, joissa vuoden 2001 kilpailut läpäisseille hakijoille tiedotettiin heidän ottamisestaan soveltuvien hakijoiden luetteloihin, ilmoitettiin, että kyseisten luetteloiden voimassaolo päättyy 31.12.2003.

16 Komission henkilöstön ja hallinnon pääosasto lähetti joulukuun 2003 aikana kaikille vuoden 2001 kilpailut läpäisseille hakijoille kirjeen, jossa heille ilmoitettiin, että soveltuvien hakijoiden eri luettelojen voimassaoloa jatkettiin 31.12.2004 asti.

17 Kilpailujen KOM/A/l/02, KOM/A/2/02, KOM/A/3/02, KOM/B/1/02 ja CC/A/12/02 perusteella laaditut soveltuvien hakijoiden luettelot julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 19.12.2003 (kilpailu CC/A/12/02), 23.3.2004 (kilpailut KOM/A/1/02 ja KOM/A/2/02) ja 18.5.2004 (kilpailut KOM/A/3/02 ja KOM/B/1/02).

18 Valittajat, joita on seitsemäntoista, otettiin ennen 1.5.2004 johonkin näistä soveltuvien hakijoiden luetteloista.

19 Fumey, Gerhards, Hamilton ja Millar saivat kirjeen, jossa heille tarjottiin palvelukseen ottamista, ennen 1.5.2004.

20 Kaikki valittajat nimitettiin koeajalla oleviksi virkamiehiksi riidanalaisilla päätöksillä, jotka tehtiin 1.5.2004 jälkeen ja jotka tulivat voimaan 1.5.2004 ja 1.12.2004 välisenä aikana.

21 Näissä päätöksissä valittajat luokiteltiin henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti eli heidät luokiteltiin palkkaluokkaan B *3 (kilpailu KOM/B/1/02), A *5 (kilpailu KOM/A/2/02) tai A *6 (kaikki muut kilpailut).

22 Kukin kantaja teki 6.8. ja 21.10.2004 välisenä aikana henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen päätöksestä, jolla hänet nimitettiin koeajalla olevaksi virkamieheksi, sen vuoksi, että kyseisessä päätöksessä hänet luokiteltiin henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti alempaan palkkaluokkaan kuin se, joka oli ilmoitettu kilpailuilmoituksessa.

23 Nimittävä viranomainen hylkäsi kantajien valitukset 21.10. ja 22.12.2004 välisenä aikana tekemillään päätöksillä.

Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kanne

24 Valittajat nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 3.2.2005 toimitetulla yhdellä kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisten päätösten kumoamista, siltä osin kuin niissä vahvistetaan heidän luokittelunsa palkkaluokkaan henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sekä heidän uransa muodostamista uudelleen, viivästyskorkoja kaikista määristä, jotka vastaavat vanhojen henkilöstösääntöjen mukaisten palkkojen ja heihin sovellettujen palkkojen välistä erotusta, ja komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Kumoamisvaatimustensa tueksi valittajat tekivät ensiksi henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevaa 12 artiklan 3 kohtaa koskevan lainvastaisuusväitteen, ja esittivät tälle seitsemän perustelua, jotka koskivat vanhojen henkilöstösääntöjen 10 artiklan rikkomista, valittajien ennen henkilöstösääntöjen voimaantuloa saavuttamien oikeuksien loukkaamista sekä oikeusvarmuuden ja taannehtivuuskiellon periaatteiden loukkaamista, luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista, henkilöstösääntöjen 31 artiklan 1 kohdan rikkomista ja henkilöstösääntöjen 5 ja 7 artiklan rikkomista.

26 Toiseksi valittajat väittivät, että komissio loukkasi riidanalaisilla päätöksillä hyvän hallinnon, huolenpitovelvollisuuden, avoimuuden, luottamuksensuojan, vilpittömän mielen, yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon sekä palkkaluokan ja viran vastaavuuden periaatteita.

Valituksenalainen tuomio

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen todeten, että kaikki valittajien esittämät väitteet ovat perusteettomia.

28 Ensiksi se hylkäsi henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan lainvastaisuutta koskevan väitteen katsoen, että kaikki sen tueksi esitetyt perustelut ovat perusteettomia.

29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen tuomion 35–42 kohdassa vanhojen henkilöstösääntöjen 10 artiklan toisen kohdan rikkomisen osalta, että komissiolla on kuulemisvelvollisuus, joka ulottuu muodollisten ehdotusten lisäksi jo käsiteltyihin ehdotuksiin tehtyihin olennaisiin muutoksiin. Sitä, ovatko muutokset olennaisia vai ovatko ne yksittäisiä ja rajallisia, on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan arvioitava niiden kohteen perusteella ja sen perusteella, miten ne sijoittuvat hyväksyttäväksi ehdotettuun kokonaisuuteen, eikä sen perusteella, miten niiden täytäntöönpano saattaa vaikuttaa joidenkin henkilöiden tilanteeseen.

30 Käsiteltävänä olevassa asiassa palkkaluokan A *7 korvaaminen palkkaluokalla A *6, jota esitettiin ehdotuksessa, joka koski säännöstä, josta tuli henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta, merkitsee yksittäistä muutosta uuteen urajärjestelmään siirtymistä koskeviin säännöksiin, joiden yleistä rakennetta tai aineellista sisältöä tämä muutos ei kyseenalaista siinä määrin, että henkilöstösääntökomiteaa pitäisi kuulla uudelleen.

31 Valittajien ennen henkilöstösääntöjen voimaantuloa saavuttamien oikeuksien loukkaamisen sekä oikeusvarmuuden ja taannehtivuuskiellon periaatteiden loukkaamisen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 48–62 kohdassa, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdalla ei ole taannehtivia vaikutuksia. Se hylkäsi näin saavutettuihin oikeuksiin liittyvät perustelut todeten, että avoimet kilpailut läpäisseiden hakijoiden kirjaaminen valintamenettelyn päätteeksi laadittaviin soveltuvien hakijoiden luetteloihin tarjoaa asianosaisille ainoastaan mahdollisuuden tulla nimitetyksi koeajalla oleviksi virkamiehiksi. Tämä mahdollisuus ei ole mikään saavutettu oikeus, sillä avoimen kilpailun läpäisseiden soveltuvien hakijoiden luetteloon kirjatun henkilön palkkaluokan määrittämistä ei voida pitää saavutettuna, ennen kuin häntä koskeva asianmukainen nimittämispäätös on tehty. Avoimen kilpailun läpäissyt hakija voi vedota virkamiehen asemaan ja vaatia henkilöstösääntöjen soveltamista vasta sen jälkeen, kun häntä koskeva nimittämispäätös on tehty.

32 Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaamisesta, joka seuraa eri luokitteluperusteiden soveltamisesta samaan kilpailuun osallistuneisiin hakijoihin riippuen siitä, onko heidät otettu palvelukseen ennen henkilöstösääntöjen voimaantuloa vai sen jälkeen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 75–90 kohdassa, että nämä kaksi henkilöryhmää eivät ole toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa. Tältä osin se toteaa, että koska virka, johon virkamies määrätään, määritetään nimittämispäätöksessä ja koska tämä päätös voi perustua ainoastaan sen tekohetkellä voimassa oleviin säännöksiin, soveltuvien hakijoiden luetteloon ennen 1.5.2004 otettujen yleiset kilpailut läpäisseiden hakijoiden, jotka otetaan palvelukseen tämän päivän jälkeen, luokitteleminen palkkaluokkaan voidaan laillisesti toteuttaa ainoastaan niiden uusien perusteiden mukaisesti, jotka olivat voimassa sinä päivänä, jona päätös heidän nimittämisestään koeajalla oleviksi virkamiehiksi tehtiin. Ennen 1.5.2004 nimitettyjen, samat kilpailut läpäisseiden hakijoiden palkkaluokka on sitä vastoin välttämättä ollut määritettävä niiden vanhojen perusteiden mukaan, jotka olivat vielä voimassa sinä päivänä, jolloin heidät nimitettiin, mutta jotka sittemmin kumottiin uusien henkilöstösääntöjen säännösten voimaantulon myötä.

33 Luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisen osalta on todettava, että sikäli kuin valittajat ovat katsoneet niitä koskevien kilpailuilmoitusten sisältävän vakuuttelun siitä, että heihin sovelletaan vanhojen henkilöstösääntöjen määräyksiä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mainitsi valituksenalaisen tuomion 95–99 kohdassa vakiintuneen oikeuskäytännön, jonka mukaan tämän periaatteen loukkaamiseen ei voida vedota, jollei hallinto ole antanut täsmällisiä vakuutteluja, ja totesi, että asiakirja-aineistossa ei ole mitään sellaista, mistä kantajat olisivat voineet päätellä, että yhteisön toimielimet olivat antaneet heille sellaisia vakuutteluja, joiden nojalla he saattoivat perustellusti odottaa, että heidän palvelukseenottonsa yhteydessä sovellettaisiin vanhoja palkkaluokan määrittämisperusteita. Joissakin kilpailuilmoituksissa ja komission kirjeissä päinvastoin todettiin, että kyseiset kilpailut läpäisseet hakijat saatettaisiin ottaa palvelukseen uusien henkilöstösääntöjen säännösten mukaisesti.

34 Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 1 kohdan, joka koskee kilpailuilmoituksessa mainitun tehtäväryhmän palkkaluokan ja nimitettäessä myönnettävän palkkaluokan välisen

vastaavuuden periaatetta, rikkomisen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 108–115 kohdassa, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan kaltaisen siirtymäsäännöksen luonteeseen kuuluu, että se poikkeaa tietyistä henkilöstösääntöjen säännöistä, joiden soveltamiseen järjestelmän muuttuminen väistämättä vaikuttaa. Tässä säännöksessä säädetty poikkeaminen ei ulotu laajemmalle kuin vanhojen säännösten voimassaolon aikana alkaneiden ja päättyneiden kilpailumenettelyjen kautta valittujen henkilöiden nimittämiseen virkamiehiksi uusien henkilöstösääntöjen säännösten mukaisesti.

35 Henkilöstösääntöjen 5 ja 7 artiklan, jotka koskevat palkkaluokan ja viran vastaavuuden periaatetta, rikkomisesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 124–131 kohdassa, että koska henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa säädetään toimenpiteistä siirryttäessä vanhoista henkilöstösäännöistä henkilöstösääntöihin, sillä on lex specialis -luonteensa vuoksi etusija virkamiesten luokittelemista palkkaluokkiin koskeviin henkilöstösääntöjen yleisiin säännöksiin ja erityisesti niiden 5 ja 7 artiklaan nähden.

36 Toiseksi väitteestä, jonka mukaan riidanalaisilla päätöksillä loukataan hyvän hallinnon, avoimuuden, luottamuksensuojan, yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon, viran ja palkkaluokan vastaavuuden, vilpittömän mielen ja huolenpitovelvollisuuden yleisiä periaatteita, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 147–155 kohdassa, että kilpailuilmoituksissa tai kantajille lähetetyissä kirjeissä, joissa ilmoitettiin soveltuvien hakijoiden luettelojen voimassaolon jatkamisesta, ei ilmoitettu, että palvelukseenottopalkkaluokan uudet määrittämisperusteet saattoivat alentaa kilpailuilmoituksissa mainittuja palkkaluokkia palvelukseen otettaessa.

Asianosaisten vaatimukset yhteisöjen tuomioistuimessa

37 Valittajat vaativat käsiteltävänä olevassa valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion;

– tämän seurauksena hyväksyy heidän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämänsä vaatimukset ja näin ollen

  – kumoaa riidanalaisissa päätöksissä vahvistetun luokittelemisen palkkaluokkiin siltä osin kuin se perustuu henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohtaan;

  – muodostaa valittajien urat uudelleen, mikä sisältää valittajien näin korjatuissa palkkaluokissa saaman työkokemuksen, heidän urakehitystä koskevien oikeuksiensa ja eläkeoikeuksiensa huomioon ottamisen, käyttäen perusteena niitä palkkaluokkia, joihin heidät olisi pitänyt nimittää niiden kilpailuilmoitusten perusteella, joiden seurauksena heidät otettiin soveltuvien hakijoiden luetteloihin, joko näissä kilpailuilmoituksissa mainituissa palkkaluokissa tai henkilöstösääntöjen luokittelun mukaan näitä vastaavissa palkkaluokissa ja ennen 1.5.2004 sovellettujen sääntöjen mukaan asianmukaisen ikälisän mukaisesti heidän nimittämisestään lähtien;

– määrää valittajille maksettaviksi viivästyskorkoja siihen päivään asti, jolloin heidän säännöstenmukaista luokittelemista palkkaluokkaan koskeva päätös tehdään, Euroopan keskuspankin vahvistaman korkokannan perusteella kaikista niistä määristä, jotka muodostuvat niiden palkkojen, jotka vastaavat riidanalaisissa päätöksissä tehtyä luokittelua palkkaluokkaan, ja niiden palkkojen, jotka vastaavat luokittelua siihen palkkaluokkaan, johon heillä olisi pitänyt olla oikeus, erotuksesta ja

– velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet ja muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

38 Komissio ja neuvosto vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää valituksen perusteettomana

– velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

39 Neuvosto väittää, että valittajien tietyt väitteet on jätettävä tutkimatta, koska niissä ei yksilöidä, miten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön

oikeutta, vaan niillä pyritään pelkästään heidän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämiensä väitteiden tutkimiseen uudelleen.

40 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 31 kohdassa, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sellainen valitus jätetään tutkimatta, jossa esitettämättä perusteluita, joilla erityisesti pyrittäisiin osoittamaan kyseessä olevaan tuomioon sisältyvä oikeudellinen virhe, vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut. Sen sijaan jos valittaja riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän yhteisön oikeuden tulkinnan tai soveltamisen, ensimmäisessä oikeusasteessa tarkasteltuja oikeuskysymyksiä voidaan käsitellä uudelleen valituksen yhteydessä. Mainitun menettelyn tarkoitus jäisi nimittäin osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa (ks. erityisesti asia C-10/06 P, de Bustamante Tello v. neuvosto, tuomio 29.11.2007, Kok. 2007, s. I-10381, 28 kohta).

41 Käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että valittajat ovat kunkin valitusperusteensa osalta yksilöineet oikeudelliset virheet, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on heidän mielestään tehnyt valituksenalaisen tuomion eri kohdissa. Se seikka, että he tuovat tässä yhteydessä uudelleen esille ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämiään väitteitä, ei voi näin ollen millään tavoin vaikuttaa heidän esittämiensä valitusperusteiden tutkittavaksi ottamiseen.

42 Tästä seuraa, että kaikki valittajien esittämät valitusperusteet on tutkittava.

Valituksen tutkiminen

43 Valituksensa tueksi valittajat vetoavat useisiin oikeudellisiin virheisiin, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on heidän mielestään tehnyt arvioidessaan henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan lainvastaisuutta koskevaa väitettä. Tältä osin he mainitsevat erityisesti vanhojen henkilöstösääntöjen 10 artiklan rikkomisen, heidän ennen henkilöstösääntöjen voimaantuloa saavuttamiensa oikeuksien loukkaamisen sekä oikeusvarmuuden, taannehtivuuskiellon, yhdenvertaisen kohtelun, syrjintäkiellon ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamisen ja henkilöstösääntöjen 5 ja 7 artiklan ja 31 artiklan 1 kohdan rikkomisen sekä perusteluvelvollisuuden laiminlyömisen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän arvioinnin useiden kohtien osalta.

44 Valittajat riitauttavat myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnin, joka koskee riidanalaisten päätösten lainvastaisuutta koskevia kanneperusteita. Tältä osin he katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita ja perustellut virheellisesti arviointiaan näiden päätösten laillisuudesta.

Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan lainvastaisuutta koskeva väite

Vanhojen henkilöstösääntöjen 10 artiklan rikkominen ja perustelujen puutteellisuus

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

45 Valittajat tukeutuvat erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-13/97, Losch vastaan yhteisöjen tuomioistuin, 30.9.1998 antamaan tuomioon (Kok.

H. 1998, s. I-A-543 ja II-1633) ja väittävät, että toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 35–42 kohdassa, komission ehdotuksen muuttaminen siten, että henkilöstösääntöjen XIII liitteessä olevan 12 artiklan 3 kohdassa palkkaluokka A *7 korvataan palkkaluokalla A *6 palkkaluokkana, johon luokitellaan henkilöt, jotka on otettu ennen 1.5.2004 soveltuvien hakijoiden luetteloon palkkaluokan A 7 osalta, vaikuttaa olennaisesti henkilöstösääntöjen määräyksiin.

46 Tältä osin valittajat väittävät, että tällaisen muutoksen vaikutuksia edeltävään ehdotukseen verrattuna ei ole arvioitava pelkästään muutettujen säännösten kohteen ja sen perusteella, miten ne sijoittuvat uudistuksen kokonaisuuteen, vaan myös ottaen huomioon kyseessä olevien virkamiesten tilanteeseen kohdistuvat vaikutukset. Käsiteltävänä olevassa asiassa kyseiset muutokset, kuten valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa valittajien mukaan myönnetään, vaikuttavat huomattavasti sekä kyseisten virkamiesten uraan että heidän palkkaansa. Ehdotuksen muutoksesta olisi näin ollen pitänyt kuulla henkilöstösääntökomiteaa.

47 Lisäksi valittajat katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole perustellut asianmukaisesti toteamustaan, jonka mukaan palkkaluokan A *7 korvaaminen palkkaluokalla A *6 liittyy urakehityksen uudelleenjärjestelyn kokonaissuunnitelmaan. Tällaista palkkaluokan alentamista ei valittajien mukaan voida kuitenkaan pitää määräyksenä, joka mahdollistaisi urakehitysjärjestelmän asteittaisen käyttöönoton.

48 Komissio ja neuvosto toteavat, että ehdotuksen henkilöstösääntöjen XIII liitteessä olevan 12 artiklan 3 kohtaan liittyvä muutos ei ole edellä mainitussa asiassa Losch vastaan yhteisöjen tuomioistuin annetussa tuomiossa tarkoitetulla tavalla olennainen. Niiden mukaan se on rajalliseen henkilöryhmään sovellettavan siirtymäsäännöksen vähäinen muutos ja liittyy näin ollen urakehityksen uudelleenjärjestelyn kokonaissuunnitelmaan, joka on ollut kaikkien virkamiesten kannalta yksi uudistuksen keskeisistä osista.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

49 EY 283 artiklan nojalla neuvosto vahvistaa henkilöstösäännöt komission ehdotuksesta ja kuultuaan niitä muita toimielimiä, joita asia koskee.

50 Sekä vanhojen henkilöstösääntöjen että henkilöstösääntöjen 10 artiklassa säädetään henkilöstösääntökomitean, johon kuuluu yhtä monta yhteisöjen toimielinten edustajaa ja kyseisten toimielinten henkilöstökomiteoiden edustajaa, perustamisesta. Siinä säädetään myös, että tätä komiteaa kuullaan henkilöstösääntöjen muutosehdotuksista ja että se voi esittää ehdotuksia henkilöstösääntöjen muuttamisen yhteydessä.

51 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 36–40 kohdassa, että henkilöstösääntöjen 10 artiklan sanamuoto selvästi estää suppean tulkinnan, ja ilmoitti, että komission on kuultava henkilöstösääntökomiteaa uudelleen, ennen kuin neuvosto voi hyväksyä uudet säännökset, jos henkilöstösääntöjen ehdotukseen tehtävät muutokset vaikuttavat olennaisesti ehdotuksen sisältöön, mutta yksittäiset ja rajallisesti vaikuttavat muutokset eivät saa aikaan tällaista velvollisuutta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi asiassa C-280/93,

Saksa vastaan neuvosto, 5.10.1994 annettuun tuomioon (Kok. 1994, s. I-4973) ja totesi, että sitä, onko muutos olennainen, on arvioitava muutettujen säännösten kohteen perusteella ja sen perusteella, miten ne sijoittuvat ehdotettuun kokonaisuuteen, eikä sen perusteella, mitä yksilöllisiä vaikutuksia niillä voi olla kyseessä oleviin virkamiehiin.

52 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi, että käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön lainsäätäjän ehdotukseen tehtävä muutos ei ole olennainen, koska se on uudistuksessa täydentävä tekijä, joka liittyy urakehityksen uudelleenjärjestelyn kokonaissuunnitelmaan.

53 Toisin kuin valittajat väittävät, tällaista arviota ei rasita mikään oikeudellinen virhe. Tämä muutos ei nimittäin edellyttänyt henkilöstösääntökomitean uutta kuulemista, koska se ei poikkea olennaisesti tekstistä, joka on toimitettu tälle komitealle, joka on näin ollen voinut antaa lausunnon siitä mahdollisuudesta, että ennen uudistuksen voimaantuloa pidettyjen kilpailujen läpäisseiden virkamiesten, jotka on otettu palvelukseen ennen tätä päivämäärää, ja virkamiesten, jotka on otettu palvelukseen tämän päivämäärän jälkeen, palvelukseenottopalkkaluokat voivat olla erilaiset.

54 Valituksessa esitetty väite perustelujen puutteellisuudesta ei ole myöskään perusteltu, koska valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa esitetyn toteamuksen perustelut esitetään täydellisesti kyseisen tuomion 39 kohdassa, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että ”yhteisön lainsäätäjän tekemästä urajärjestelmän uudistuksesta seurannut Euroopan yhteisöjen virkamiesten tehtävien ja palkkaluokkien uudelleenryhmittely johti välittömästi siihen uusien virkamiesten palvelukseenotto-palkkaluokkien laskemiseen, johon on liitetty tietyllä aikavälillä heidän uranäkymiensä kehittäminen”. Tämän perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kyseisessä 40 kohdassa, että ”alun perin suunniteltu palkkaluokan A *7 korvaaminen

palkkaluokalla A *6 on uudistuksessa täydentävä tekijä, joka liittyy urakehityksen uudelleenjärjestelyn kokonaissuunnitelmaan”.

55 Tästä seuraa, että valittajien esittämiä väitteitä on pidettävä perusteettomina.

Valittajien saavutettujen oikeuksien loukkaaminen ja perustelujen puutteellisuus

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

56 Saavutettujen oikeuksien loukkaamista koskevan väitteensä tueksi valittajat toteavat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti kieltänyt, että he ovat ennen riidanalaisten päätösten tekemistä voineet saavuttaa oikeuden siihen, että heidät luokitellaan kilpailuilmoituksissa ilmoitettuun palkkaluokkaan. Valittajat katsovat, että vaikka kilpailuilmoitus ja ottaminen soveltuvien hakijoiden luetteloon eivät luo oikeutta palvelukseenottamiselle, ne luovat kuitenkin kaikille kilpailuun osallistuneille ja sitä suuremmalla syyllä tähän luetteloon otetuille oikeuden tulla kohdelluksi kilpailuilmoituksessa ilmoitetun mukaisesti (asia 138/84, Spachis v. komissio, tuomio 20.6.1985, Kok. 1985, s. 1939) sekä mahdollisesti tulla otetuiksi palvelukseen kilpailuilmoituksessa ilmoitetulle tasolle ja siinä ilmoitettuihin tehtäviin. Soveltuvien hakijoiden luetteloon otetut hakijat saavuttavat valittajien mukaan näin ollen oikeuden näiden palvelukseenottamisen edellytysten noudattamiseen heidän mahdollisen nimittämisensä hetkellä. Lisäksi he tuovat esiin sen, että viisi heistä sai palvelukseenottamispäätöksen ennen 1.5.2004 ja että nämä päätökset kuuluvat vanhojen henkilöstösääntöjen soveltamisalaan. Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole vastannut näihin väitteisiin valituksenalaisessa tuomiossa, se on valittajien mukaan laiminlyönyt perusteluvelvollisuuttaan.

57 Komissio vastaa, että lainsäätäjän on kunnioitettava saavutettuja oikeuksia, kun oikeusasema on lopullisesti vahvistettu aiemman lainsäädännön alaisuudessa ja kun siinä oikeussubjektille myönnetyn tosiasiallisen edun konkretisoiminen ei enää riipu mistään viranomaisen, jolle siinä annetaan harkintavaltaa, toimesta tai toimimattomuudesta.

58 Yleisen kilpailun perusteella muodostettuun soveltuvien hakijoiden luetteloon ottamiseen perustuva oikeusasema ei komission mukaan ole saavutettu oikeus, vaan se tarjoaa vain mahdollisuuden tulla nimitetyksi, koska oikeuden henkilöstösääntöjen ehtojen noudattamiseen synnyttää nimittämispäätös. Komission mukaan on näin ollen ristiriitaista väittää, kuten valittajat tekevät, että soveltuvien hakijoiden luetteloon otetuilla henkilöillä ei ole mahdollisuutta vedota laajempaan oikeuteen eli oikeuteen tulla nimitetyiksi mutta heillä on suppeampi oikeus eli oikeus tiettyyn palvelukseenottopalkkaluokkaan.

59 Neuvosto, joka esittää samantapaisia väitteitä kuin komissio, toteaa lisäksi, että kilpailuilmoitus, joka sitoo nimittävää viranomaista, ei kuitenkaan estä lainsäätäjää urajärjestelmän uudistuksen yhteydessä määrittämästä kilpailujen palkkaluokkien ja palvelukseenottopalkkaluokkien vastaavuutta uuden järjestelmän mukaisesti.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

60 Tältä osin on huomautettava, että virkamiesten ja hallinnon oikeudellinen sidos perustuu henkilöstösääntöihin eikä sopimukseen (ks. vastaavasti asia 28/74, Gillet v. komissio, tuomio 19.3.1975, Kok. 1975, s. 463, 4 kohta). Tästä seuraa, että lainsäätäjä voi milloin hyvänsä muuttaa virkamiesten oikeuksia ja velvollisuuksia.

61 Periaatteena on, että lakeja, joilla muutetaan toista lakia, kuten henkilöstösääntöjen muuttamista koskevia asetuksia, sovelletaan vanhan lain voimassa ollessa syntyneiden tilanteiden tulevaisuudessa ilmeneviin vaikutuksiin, jos toisin ei ole säädetty (ks. vastaavasti asia C-60/98, Butterfly Music, tuomio 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-3939, 24 kohta).

62 Toisin on ainoastaan sellaisten tilanteiden osalta, jotka ovat syntyneet ja lopullisesti toteutuneet edeltävän määräyksen alaisuudessa ja jotka luovat saavutettuja oikeuksia (ks. vastaavasti asia 68/69, Brock, tuomio 14.4.1970, Kok. 1970, s. 171, 7 kohta; asia 143/73, SOPAD, tuomio 5.12.1973, Kok. 1973, s. 1433, 8 kohta ja asia 270/84, Licata v. CES, tuomio 10.7.1986, Kok. 1986, s. 2305, 31 kohta).

63 Oikeutta pidetään saavutettuna, kun sen perusteena oleva seikka on tapahtunut ennen lain muuttamista. Tämä ei kuitenkaan koske oikeutta, jonka perusteena oleva seikka ei ole toteutunut sen lainsäädännön alaisuudessa, jota on muutettu.

64 Käsiteltävänä olevassa asiassa henkilöstösääntöjen voimaantulopäivänä valittajat olivat kilpailun läpäisseitä hakijoita, jotka oli otettu soveltuvien hakijoiden luetteloihin. Heillä ei tässä ominaisuudessa ollut mitään saavutettua oikeutta tulla nimitetyiksi, vaan heillä oli pelkästään mahdollisuus tulla nimitetyiksi. Heidän palkkaluokkaan luokittelemisensa edellytyksenä oli heidän nimittämisensä, joka kuuluu nimittävän viranomaisen toimivaltaan.

65 Tästä seuraa, että koska asemaa, johon valittajien oikeus tiettyjen palvelukseenottamisen ehtojen noudattamiseen perustuu, ei ole saavutettu ennen henkilöstösääntöjen voimaantuloa, he eivät voi vedota mihinkään saavutettuun oikeuteen (ks. vastaavasti em. asia Gillet v. komissio, tuomion 5 kohta).

66 Tällaiset toteamukset pätevät myös niiden valittajien osalta, jotka on otettu palvelukseen koeajalla oleviksi virkamiehiksi ennen 1.5.2004 ja nimitetty virkamiehiksi tämän päivän jälkeen.

67 Näin ollen kun valituksenalaisessa tuomiossa todetaan käsiteltävänä olevassa asiassa, ettei kyseessä olevien kilpailujen hakijoilla ole saavutettuja oikeuksia, siinä ei loukata mitenkään valittajien mainitsemaa periaatetta ja siinä vastataan oikeudellisesti riittävällä tavalla valittajien ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämiin kysymyksiin.

68 Tätä väitettä on näin ollen pidettävä perusteettomana.

Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden, toimivallan jakoa koskevan periaatteen ja normihierarkian periaatteen loukkaaminen, tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaaminen ja perusteluiden riittämättömyys

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

69 Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaamisen osalta valittajat väittävät, että kaikki kilpailun läpäisseet hakijat muodostavat näiden periaatteiden noudattamisen kannalta yhden ja saman ryhmän. Valittajien mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkasi kyseisiä periaatteita, kun se totesi, että kaikilla saman kilpailun läpäisseillä hakijoilla ei ole oikeutta tulla luokitelluiksi palkkaluokkaan kilpailuilmoituksessa vahvistetuin ehdoin.

70 Valittajien mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myönsi tällä toteamuksellaan, että lainsäätäjällä on toimivalta muuttaa henkilöstösääntöjen määräyksiä ilman, että sen on noudatettava yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita. Heidän mukaansa se on näin ollen yhtäältä sulkenut pois lainsäätäjän toimivaltaa koskevan tuomioistuinvalvonnan mahdollisuuden oikeusvaltion perusperiaatteiden ja erityisesti toimivallan jakoa koskevan periaatteen vastaisesti ja toisaalta loukannut tehokasta oikeussuojaa koskevaa oikeutta. Yhteisöjen tuomioistuinten pitäisi sen sijaan arvioida, onko oikeussääntöjen muuttamisen voimaantulosta johtuvaa erilaista kohtelua pidettävä perusteltuna.

71 Valittajien mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole myöskään selvittänyt syitä, joilla se perusteli valintaansa poiketa asiassa T-121/97, Ryan vastaan tilintarkastustuomioistuin, 30.9.1998 antamastaan tuomiosta (Kok. 1998, s. II-3885), jossa se totesi, että yhdenvertaisuusperiaatetta on loukattu Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen jäsenten eläkeoikeuksien osalta.

72 Valittajat vetoavat lopuksi oikeudelliseen virheeseen valituksenalaisen tuomion 89 kohdassa siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, ettei ikään perustuvaa syrjintää ole tapahtunut, kun erityisesti vanhemmat valittajat on henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan soveltamisen vuoksi luokiteltu uran alkuvaiheen tasolle, vaikka palkkaluokkia A 7/A 6 tai B 5/B 4 koskevan rekrytointimenettelyn yhteydessä on otettu huomioon työkokemus, jota lisäksi edellytettiin.

73 Komissio toteaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut eivät lainkaan perustu olettamaan, jonka mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaate ei sitoisi yhteisön lainsäätäjää. Sen sijaan se pohtii tämän periaatteen eri aikoja koskevaa ulottuvuutta ja tukeutuu toteamukseen, jonka mukaan lainsäätäjällä on toimivalta tehdä tulevia tilanteita varten henkilöstösääntöjen säännöksiin ne muutokset, joita se

pitää yksikön edun mukaisina. Komission mukaan näin ollen, vaikka muutokset heikentäisivät virkamiesten tilannetta suhteessa aiempiin säännöksiin, oikeussubjektit eivät voi vedota sellaisen oikeustilan säilyttämiseen, josta he ovat voineet hyötyä tietyllä hetkellä.

74 Yhdenvertaisen kohtelun periaatteella ei komission mukaan nimittäin ole eri aikoja koskevaa ulottuvuutta sikäli kuin se ei estä oikeussääntöjen vaihtelevuutta. Tämän periaatteen vastaista ei näin ollen ole se, että aiempien säännösten alaisuudessa syntyneen tilanteen tulevia seurauksia kohdellaan uusissa säännöksissä eri tavalla kuin niitä olisi kohdeltu ennen säännösten muuttamista.

75 Neuvosto esittää samantapaisia väitteitä kuin komissio. Se lisää, että yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltaminen valittajien mainitsemien kriteereiden mukaisesti johtaisi 1.5.2004 jälkeen palvelukseen otettujen eri virkamiesten epäyhdenvertaiseen kohteluun sen mukaan, läpäisivätkö he kilpailun, joka pidettiin ennen tätä päivämäärää, vai kilpailun, joka pidettiin sen jälkeen. Neuvoston mukaan sen sijaan tämän päivämäärän jälkeen palvelukseen otetut virkamiehet muodostavat yhden ja saman ryhmän, jolla on oikeus samaan henkilöstösääntöjen mukaiseen kohteluun.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

76 Kuten yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, jota sovelletaan yhteisön virkamiesoikeudessa, loukataan silloin, jos kahta henkilöryhmää, joiden tosiasialliset ja oikeudelliset tilanteet eivät eroa

olennaisesti toisistaan, kohdellaan eri tavoin palvelukseen ottamisen yhteydessä ja jos tällaiselle erilaiselle kohtelulle ei ole objektiivisia perusteita (ks. vastaavasti asia C-459/98 P, Martínez del Peral Cagigal v. komissio, tuomio 11.1.2001, Kok. 2001, s. I-135, 50 kohta).

77 Valituksenalaisen tuomion 79–83 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tukeutui toteamukseen, jonka mukaan valittajat voitiin luokitella palkkaluokkaan laillisesti ainoastaan henkilöstösäännöissä ja erityisesti niiden liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa, joka oli voimassa sinä päivänä, jolloin riidanalaiset päätökset tehtiin, vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän perusteella, että valittajien ei voida katsoa kuuluvan samaan henkilöryhmään kuin samat kilpailut läpäisseet hakijat, jotka oli nimitetty ennen 1.5.2004 ja joihin oli sovellettava ennen uudistusta voimassa ollutta säännöstöä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi näin ollen, että tämä säännös, jonka mukaan valittajiin sovelletaan eri järjestelmää kuin muihin virkamiehiin, ei loukkaa syrjintäkiellon periaatetta.

78 Tältä osin on huomautettava, että periaatteena on, että lainsäätäjän on erityisesti yhteisön virkamiehin sovellettavia säännöksiä antaessaan noudatettava yhdenvertaisen kohtelun yleistä periaatetta.

79 Käsiteltävänä olevassa asiassa on kuitenkin todettava, että kun lainsäätäjä antoi henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan, josta saman kilpailun läpäisseiden virkamiesten, jotka on otettu palvelukseen ennen uudistusta tai sen jälkeen, erilainen kohtelu johtuu, se ei loukannut tätä periaatetta, koska erilainen kohtelu koskee virkamiehiä, jotka eivät kuulu yhteen ja samaan ryhmään.

80 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, valittajien, jotka ovat 1.5.2004 jälkeen palvelukseen otettuja virkamiehiä, oikeusasema ei ole sama kuin niiden virkamiesten oikeusasema, jotka on otettu palvelukseen ennen tätä päivämäärää, sillä uudistuksen voimaantulohetkellä heillä oli ainoastaan mahdollisuus tulla nimitetyiksi, toisin kuin palvelukseen jo otetuilla virkamiehillä.

81 Tällainen erilainen kohtelu perustuu lisäksi objektiiviseen ja yhteisön lainsäätäjän tahdosta riippumattomaan seikkaan eli nimittävän viranomaisen päättämään palvelukseenottopäivään. Lisäksi on todettava, että kun yhteisön lainsäätäjä punnitsi eri virkamiesryhmien etuja uuden henkilöstösääntöjärjestelmän asteittaisen käyttöönoton yhteydessä, se saattoi pätevästi päättää, että valittajien erityistilanteessa olevien henkilöiden palvelukseen ottaminen tapahtuu uuden järjestelmän mukaisesti mutta heitä kohdellaan suotuisammin kuin 1.5.2004 jälkeen pidetyt kilpailut läpäisseitä ja tämän jälkeen palvelukseen otettuja virkamiehiä.

82 Edellä esitetystä seuraa, että toisin kuin valittajat väittävät, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin yhtäältä lausui yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamisesta henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan valossa eikä toisaalta tehnyt oikeudellista virhettä arvioidessaan tämän periaatteen noudattamista.

83 Lisäksi väitetystä ikään perustuvasta syrjinnästä, johon valittajat ovat vedonneet iäkkäimpien valittajien tilanteen osalta, on todettava, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on aivan oikein todennut, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa mainituissa palkkaluokkiin luokittelemisen perusteissa ei selvästikään oteta lainkaan huomioon kyseessä olevat kilpailut läpäisseiden hakijoiden ikää ja lisäksi niissä erotetaan A-ryhmän osalta toisistaan peruspalkkaluokka A *5 (aiempi palkkaluokka A 8) ja ylempi palkkaluokka A *6 (aiempi palkkaluokka A 7/A 6).

84 Näin ollen valittajien väitteet, jotka koskevat yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden, toimivallan jakoa koskevan periaatteen ja normihierarkian periaatteen loukkaamista sekä tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista, on hylättävä.

85 Lisäksi koska valituksenalaisen tuomion perustelut ovat tältä osin riittävät, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei voida arvostella siitä, että se ei ole selittänyt kyseisen tuomion perusteluissa, miksi sen arviointi käsiteltävänä olevassa asiassa on erilainen kuin edellä mainitussa asiassa Ryan vastaan tilintarkastustuomioistuin.

86 Tästä seuraa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole laiminlyönyt perusteluvelvollisuuttaan ja että tämä väite on hylättävä.

Luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen sekä todisteiden huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

87 Valittajien mukaan on niin, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, ettei hallinto ole antanut mitään täsmällistä vakuuttelua heidän luokittelemisestaan palkkaluokkaan, se loukkasi luottamuksensuojan periaatetta ja otti asiakirjat huomioon vääristyneellä tavalla. He korostavat, että sen lisäksi, että kilpailuilmoituksissa ei mainittu lainkaan vanhojen henkilöstösääntöjen muuttamishanketta ja kaikissa internet-sivuilla saatavilla olleissa kirjallisissa lähteissä viitattiin vanhoihin henkilöstösääntöihin, neljälle valittajista ei mainittu lainkaan uutta järjestelmää kirjeissä, joissa tarjottiin virkaa ja jotka lähetettiin ennen uudistuksen voimaantuloa, eikä palvelukseenoton hetkellä toteutettavan lääkärintarkastuksen aikana. Hallinto ilmoitti uudesta järjestelmästä Fumeylle hänen palvelukseentulopäivänään ja Gerhardsille, Hamiltonille

ja Millarille kirjeellä, jolla muutettiin palvelukseenottoa koskevaa tarjousta ja joka lähetettiin neljä päivää ennen heidän palvelukseentulopäiväänsä.

88 Komissio ja neuvosto vastaavat, että hallintoviranomaiselta peräisin olevia vakuutteluja ei voida ottaa huomioon arvioitaessa yhteisön lainsäätäjän toimien laillisuutta. Tämän vuoksi väitteet, jotka koskevat valituksen eri tosiseikkoja, ovat vaikutuksettomia henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan lainvastaisuutta koskevan väitteen yhteydessä. Komissio ja neuvosto toteavat lisäksi, että hallinnon vakuuttelut, joissa ei oteta huomioon sovellettavia säännöksiä, eivät voi synnyttää kyseessä olevassa henkilössä perusteltua luottamusta. Niiden mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti joka tapauksessa huomioon eri valittajien erilaiset tilanteet.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

89 Väitetyn luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 98 kohdassa, ettei asiakirja-aineistosta ilmene mitään sellaista, mistä kantajat olisivat voineet päätellä, että yhteisön toimielimet olivat antaneet heille sellaisia vakuutteluja, joiden nojalla he saattoivat perustellusti odottaa, että heidän palvelukseenottamisensa yhteydessä sovellettaisiin vanhoja palkkaluokan määrittämisperusteita.

90 On kiistatonta, että käsiteltävänä olevassa asiassa hallinto antoi ennen riidanalaisten päätösten tekemistä tietyille valittajille viitteitä heidän luokittelemisestaan palkkaluokkaan kilpailuilmoituksessa mainittujen perusteiden mukaisesti. Näihin viitteisiin liitettiin kuitenkin varoitukset siitä mahdollisuudesta, että heille ehdotetaan palvelukseen ottamista uusien henkilöstösääntöjen säännösten perusteella.

91 Vaikka tällaisia viitteitä pidettäisiin täsmällisinä vakuutteluina, jotka ovat omiaan synnyttämään perustellun luottamuksen henkilöissä, joille ne on osoitettu, on suljettava pois, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 95 kohdassa, se mahdollisuus, että valittajat voisivat vedota tähän perusteltuun luottamukseen riitauttaakseen sen oikeussäännön laillisuuden, johon riidanalaiset päätökset perustuvat. Yksityishenkilöt eivät nimittäin voi luottamuksensuojaan vedoten vastustaa uuden säännöksen soveltamista etenkään sellaisella alalla, jolla lainsäätäjällä on laaja harkintavalta (ks. mm. asia C-284/94, Espanja v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. I-7309, 43 kohta).

92 Kuten julkisasiamies huomautti ratkaisuehdotuksensa 121 kohdassa, hallinnon toimet eivät voi rajoittaa yhteisön lainsäätäjän harkintavaltaa eivätkä muodostaa laillisuustekijää, jonka mukaisesti sen olisi toimittava.

93 Tästä seuraa, että valittajien väitteet, jotka koskevat luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista, ovat perusteettomia ja väitteet, jotka koskevat todisteiden huomioon ottamista vääristyneellä tavalla, ovat vaikutuksettomia.

Henkilöstösääntöjen 31 artiklan rikkominen ja perustelujen puutteellisuus

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

94 Valittajien mukaan henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta on ristiriidassa henkilöstösääntöjen 31 artiklan kanssa, joka koskee hakijoiden oikeutta

tulla nimitetyiksi kilpailuilmoituksessa mainitun tehtäväryhmän palkkaluokkaan. He väittävät tältä osin, että riitautetuilla siirtymäsäännöksillä on valittajiin ja nimittävään viranomaiseen nähden lopullinen eikä siirtymävaihetta koskeva vaikutus. Valittajat nimittäin nimitetään lopullisesti niin kutsuttujen ”siirtymäsäännösten” mukaisesti ja heidän nimittämisensä voimaantulopäivänä määritetty luokittelu palkkaluokkaan pätee koko heidän uransa ajan. He väittävät lisäksi, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole selittänyt syytä henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa toteutetulle poikkeamiselle muihin virkamiehiin sovellettavista siirtymämääräyksistä.

95 Komission mukaan luonnehdittaessa seikkaa siirtymävaihetta koskevaksi tai lopulliseksi on erotettava toisistaan yhtäältä säännös ja toisaalta tällaisen säännöksen perusteella tehdyn päätöksen oikeudelliset vaikutukset. Sen mukaan siirtymävaihetta koskevina on pidettävä säännöksiä, joiden soveltamisala rajoittuu tietyllä hetkellä tai ajanjaksolla olemassa oleviin tilanteisiin. Sen sijaan siirtymäsäännöksen perusteella tehdyn päätöksen oikeusvaikutukset voivat todellakin olla lopullisia. Se, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta koskee siirtymävaihetta, on näin ollen täysin sopusoinnussa luokittelemista palkkaluokkaan koskevan päätöksen lopullisuuden kanssa.

96 Neuvosto lisää, että kyseisellä 12 artiklan 3 kohdalla voidaan poiketa henkilöstösääntöjen 31 artiklasta, koska molemmat säännökset sisältyvät samaan säädökseen ja ovat samantasoisia ja lisäksi koska ensiksi mainittu säännös koskee erityistilannetta, kun taas toisessa asetetaan yleinen sääntö. Neuvoston mukaan tämän vuoksi se, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta on lex specialis suhteessa henkilöstösääntöjen 31 artiklaan, riittää sulkemaan pois näiden säännösten yhteensopimattomuuden.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

97 Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 1 kohdan mukaan kilpailujen hakijat ”nimitetään sen kilpailun, jonka he ovat läpäisseet, kilpailuilmoituksessa mainitun tehtäväryhmän palkkaluokkaan”.

98 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lausui väitteistä, joiden mukaan henkilöstösääntöjen tätä säännöstä on rikottu, todeten valituksenalaisen tuomion 109 kohdassa ensin, että vaikka kyseisestä säännöksestä on pääteltävä, että avoimet kilpailut läpäisseet hakijat on nimitettävä virkamiehiksi siinä kilpailuilmoituksessa mainittuun palkkaluokkaan, jonka perusteella heidät otetaan palvelukseen, täytettävien virkojen luokituksen ja niihin nimittämisen edellytysten määritteleminen, jonka komissio teki vanhojen henkilöstösääntöjen puitteissa, kun se laati riidanalaiset kilpailuilmoitukset, ei ole voinut vaikuttaa 1.5.2004 jälkeen, jolloin uusi urajärjestelmä tuli yhteisön lainsäätäjän päätöksestä voimaan.

99 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 110–113 kohdassa, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta on siirtymäsäännös, jolla pyritään yksinomaan määrittämään tietyn virkamiesryhmän luokitteleminen palkkaluokkaan, ja että lainsäätäjä voi tehdä henkilöstösääntöihin tulevia tilanteita varten muutoksia, joita se pitää yksiköiden etujen mukaisina, vaikka muutetut säännökset olisivat aiempia epäedullisempia.

100 Näitä arvioita ei rasita oikeudellinen virhe. Nimittäin yhtäältä vaikka kilpailun läpäisseellä hakijalla on lähtökohtaisesti henkilöstösääntöjen 31 artiklan 1 kohdan mukaan oikeus kilpailuilmoituksessa mainitun tehtäväryhmän palkkaluokkaan, jos hänet nimitetään, tätä säännöstä voidaan soveltaa ainoastaan ennallaan olevaan oikeuteen, sillä se ei voi velvoittaa nimittävää viranomaista tekemään päätöstä, joka olisi yhteisön lainsäätäjän muuttamien henkilöstösääntöjen vastainen ja tämän vuoksi lainvastainen. Lisäksi on niin, että kuten tämän tuomion 64 ja 65 kohdassa todetaan, valittajat eivät ennen henkilöstösääntöjen uudistuksen voimaantuloa pidetyt kilpailut

läpäisseinä hakijoina voi vedota mihinkään henkilöstösääntöjen voimaantulopäivää ennen saavutettuun oikeuteen tulla nimitetyiksi tiettyyn palkkaluokkaan. Tällaiseen oikeuteen ei näin ollen voida vedota henkilöstösääntöjen 31 artiklan perusteella.

101 Toisaalta henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa, koska se on erityinen siirtymäsäännös, voidaan tehdä henkilöstösääntöjen 31 artiklassa asetettuun yleiseen sääntöön poikkeus, jota sovelletaan tiettyyn virkamiesryhmään.

102 Näin ollen valittajien väitteet, joilla he pyrkivät osoittamaan oikeudellisen virheen arvioinnissa, joka liittyy viimeksi mainitun artiklan rikkomista koskevaan väitteeseen, ja perustelujen puutteellisuuden, eivät ole perusteltuja.

Henkilöstösääntöjen 5 ja 7 artiklan rikkominen sekä perustelujen puutteellisuus

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

103 Valittajien mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi virheellisesti, että siirtymäsäännöksellä voidaan poiketa henkilöstösääntöjen 5 ja 7 artiklasta, joissa vahvistetaan virkamiehen palkkaluokan ja viran vastaavuuden periaate. Heidän mukaansa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myönsi näin, että siirtymäsäännöksellä voidaan poiketa mistä tahansa henkilöstösääntöjen säännöksestä sekä yleisistä oikeusperiaatteista.

104 Komissio ja neuvosto katsovat, että valittajat tulkitsevat valituksenalaista tuomiota virheellisesti, kun he tulkitsevat sitä siten, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi todennut, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa poiketaan henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdassa esitetystä säännöstä. Kyseisen tuomion oikean tulkinnan mukaan palkkaluokan ja viran vastaavuus päinvastoin säilytetään.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

105 Komission ja neuvoston väitteitä on pidettävä perusteltuina. Toisin kuin valittajat väittävät, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei nimittäin valituksenalaisen tuomion 126–128 kohdassa todennut, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa poikettaisiin henkilöstösääntöjen 5 ja 7 artiklasta, joissa esitetään palkkaluokan ja viran vastaavuuden periaate. Päinvastoin erityisesti valituksenalaisen tuomion 126 ja 131 kohdassa todetaan, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdassa säädetään tällaisen periaatteen soveltamisperusteista siirtymäajan kuluessa palvelukseen otettujen virkamiesten osalta.

106 Näin ollen henkilöstösääntöjen 5 ja 7 artiklan rikkomista ja perustelujen puutteellisuutta koskevien väitteiden on katsottava olevan täysin perusteettomia.

107 Edellä esitetystä ilmenee, että valittajien väitteet, joilla pyritään siihen, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan lainvastaisuusväitettä koskevan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän arvioinnin todetaan sisältävän oikeudellisia virheitä ja olevan riittämättömästi perusteltu, on hylättävä.

Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaaminen ja perustelujen puutteellisuus arvioitaessa riidanalaisten päätösten laillisuutta

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

108 Valittajat väittävät, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi riidanalaisia päätöksiä koskevat kanneperusteet, se loukkasi yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita sekä laiminlöi perusteluvelvollisuuttaan, koska heidän mukaansa se piti implisiittisesti lainvastaisina tiettyjen hakijoiden, jotka ovat läpäisseet samat kilpailut kuin valittajat, palvelukseenottopäätöksiä, jotka tehtiin ensisijaisina ennen 1.5.2004, eikä todennut, että komissio loukkasi näitä periaatteita, kun se kohteli ennen 1.5.2004 palvelukseen otettuja kilpailut läpäisseitä hakijoita eri tavalla kuin valittajia.

109 Komissio väittää, että valittajien tekemä valituksenalaisen tuomion tulkinta on virheellinen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

110 Valituksenalaisessa tuomiossa ja erityisesti sen 150–152 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ensinnäkin totesi, että valittajille etukäteen annettujen tietojen riittämättömyys ei sellaisenaan voi aiheuttaa riidanalaisten päätösten lainvastaisuutta. Toiseksi se huomautti, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimessa riitautetun toimen lainmukaisuus on arvioitava sen

tekohetkellä olemassa olleiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella ja tältä osin kaikki riidanalaiset päätökset on tehty noudattaen henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohdan uusia pakottavia säännöksiä, joiden lainvastaisuutta ei ole näytetty toteen.

111 Tällaisia toteamuksia, siltä osin kuin niissä riidanalaisia päätöksiä koskeva arviointi perustuu oikeaan oikeudelliseen perustaan eli niiden tekohetkellä voimassa olleeseen lainsäädäntöön (ks. asia C-449/98 P, IECC v. komissio, tuomio 17.5.2001, Kok. 2001, s. I-3875, 87 kohta), ei rasita mikään oikeudellinen virhe ja ne tarjoavat riittävät perustelut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitettyjen väitteiden hylkäämiselle. Näin ollen valittajien väitteet, joiden mukaan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita on loukattu, ovat tehottomia ja perustelujen puutteellisuutta koskeva väite on perusteeton.

112 Edellä esitetyn perusteella valitus on katsottava perusteettomaksi ja se on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

113 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota tämän työjärjestyksen 118 artiklan nojalla sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn, asian hävinnyt asianosainen velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 70 artiklan nojalla yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riita-asioissa toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan. Työjärjes-

tyksen 122 artiklan toisesta alakohdasta kuitenkin seuraa, että kyseistä 70 artiklaa ei sovelleta toimielimen virkamiehen tai muun toimihenkilön kyseistä toimielintä vastaan tekemään valitukseen.

114 Koska komissio on vaatinut, että valittajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska valittajat ovat hävinneet asian, heidät on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

115 Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, jota myös sovelletaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla, mukaisesti tämän riita-asian väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Centeno Mediavilla, Fumey, Gerhards, Hamilton, Hill, Huby, Klein, Lombardi, Millar, Moraitis, Palmer, Robinson, Rouxel, Silva Mendes, van den Hul, Von Nordheim Nielsen ja Zouridakis velvoitetaan korvaamaan muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset